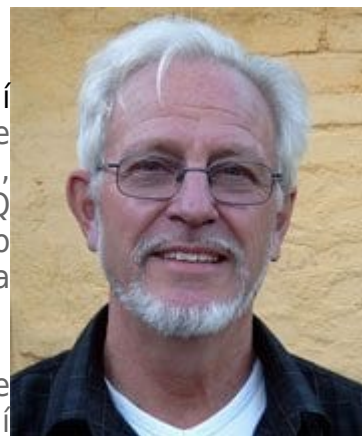

Autor: Kevin MacDonald

Studie dánského psychologa Helmutha Nyborga „Úpadek západní civilizace: Dvojí uvolnění přirozeného výběru“ brzy vyjde v časopise *Osobnost a individuální rozdíly*. (článek z roku 2011, pozn. DP). Nyborg se proslavil svou prací prokazující rozdíly IQ v rámci pohlaví ve prospěch mužů, což vedlo k vyšetřování jeho prací a důtce udělené mu jeho mateřskou univerzitou. („Hon na čarodějnice“ proti vlastní osobě popisuje Nyborg [zde](#).)

Nyborgův nejnovější článek ukazuje minulé trendy a projekce budoucího vývoje IQ v Dánsku na základě současného působení dvou trendů: uvolnění přírodního výběru mezi autochtonními Dány a příliv imigrantů s nízkým IQ. Tyto dva faktory spolu tvoří jev, který Nyborg nazývá „dvojí uvolnění přirozeného výběru“.

Na základě údajů z práce Richarda Lynna *Dysgenics: Genetic Deterioration in Modern Populations* má Nyborg zato, že uvolňování vnitřního výběru začalo kolem roku 1850 s tím, jak plodnost nižších tříd převýšila porodnost vyšších vrstev v důsledku zlepšení hygienických podmínek a snížení míry následků infekčních chorob. Cituje Lynnův odhad, dle něhož Anglie během 90 let (1920-2010) přišla o 6,9 bodů IQ a odhaduje, že dánská inteligence se od roku 1850 snížila následkem vnitřního uvolnění přirozeného výběru asi o 10 bodů.

Hlavním účelem studie je však vyhodnocení vlivu neevropských imigrantů na průměrné IQ. Nyborg odhaduje, že do roku 2072 bude okolo 60% novorozenců v Dánsku neevropského původu a Dánové se do roku 2085 stanou menšinou. To bude způsobeno zejména výrazně vyšší mírou porodnosti neevropských imigrantů a jejich potomků – téměř čtyřnásobnou oproti Dánům. Dále Nyborg předpovídá, že podíl imigrantů s nízkým IQ (70-85) na nárůstu populace trvale poroste až k 60% všech porodů do roku 2072.

To znamená inteligenční propad celé populace. Obzvláště znepokojivý je údaj č. 5 ukazující dramatický vzestup počtu dánských občanů s IQ v rozmezí 70-85. Lidé v tomto rozpětí IQ se mají stát většinou v rámci národa nedlouho po roce 2075 a v rámci vzdělávacího systému do roku 2050.

Chmurným výsledkem nastíněného vývoje je **fenotypický** propad IQ o 15,39 bodů za období 1850 – 2072. To vzhledem k faktoru dědičnosti pro IQ 0,82 znamená **genotypickou** škodu 12,62 bodů IQ (tedy 15,39 X 0,82) následkem vnitřního uvolnění přirozeného výběru. Zahraniční imigrace způsobí dalších 6 bodů propadu, včetně pětibodového genetického propadu, což souhrnně představuje průměrný pokles IQ v populaci kolem 21 bodů, z toho kolem 17 bodů genetického potenciálu IQ od roku 1850.

Nyborg uzavírá:

„Proč byla včasná varování před dysgenickými trendy oslyšena a jejich poslové očeňováni? Protože příliš mnoho předních vědců, politiků a intelektuálů (Nyborg, 2003; v tisku) nedbalo principů darwinismu a pustili se – do té doby nemyslitelné – dobrovolné, demokratické, humanistické a štědrě financované politiky, dle níž měly být početně klesající a geneticky oslabené (Lynn, Harvey, & Nyborg, 2009) západoevropské populace s nízkou plodností nahrazeny plodnějšími neevropskými imigranty s nižší inteligencí.... Ve výsledku se Západoevropané stanou menšinami ve vlastních domovinách před koncem 21. století a podobná demografická přeměna čeká i další moderní společnosti. (viz také Coleman, 2006, 2010).“

Nyborg zdůrazňuje, že tento pokles bude mít zásadní vliv na západní společnosti, včetně oslabení demokratických mechanismů a snížený ekonomický výkon. Ale i Dánsko dobyté neevropskými imigranty bude pouhým stínem své přechozí velikosti:

„Výše ztráty naznačuje, že i pokud se neevropští imigranti s nízkým IQ stanou konečnými vítězi třetí fáze demografické revoluce (tedy dvojího uvolnění přirozeného výběru), získají pro sebe umenšenou zemi: průměrné IQ se bude blížit 90 nebo dokonce předpokládanému průměru imigrantů 86. Takto intenzivní úpadek intelektu výrazně podkope (dánskou) ekonomickou a vzdělávací infrastrukturu a konečným důsledkem učiní demokratické zřízení neudržitelným. V tom budou hrát roli i (částečně dědičné) vlastnosti ve vyšší míře zastoupené v zemích s nižším IQ: protidemokratické postoje, kultura autoritářství či sklon k náboženskému dogmatismu.

Vše výše uvedené bude představovat výzvu sociální soudržnosti a solidaritě typické pro etnické Dány. Třetí fáze demografické revoluce může mít neblahé důsledky i pro domoviny imigrantů, a to kvůli odlivu mozků. **Stručně řečeno, (dvojí uvolnění přirozeného výběru) může znamenat postupně zrychlující soumrak vyspělých zemí, poškodit rozvíjející se země a nemá naprosto co dočinění s rasismem či nacionalismem.**“

Nyborg dále varuje před tím, že jeho odhady mohou být podhodnocené, neboť podle všeho podceňují plodnost budoucích imigrantů, protože neberou dostatečně v potaz jejich nízký průměrný věk. Cituje také nové studie prokazující zvrácení **Lynn-Flynnova efektu** v Norsku a Dánsku. **Lynn-Flynnův efekt** je protikladný jev k dysgenickým účinkům uvolnění přirozeného výběru a zřejmě jako důsledek zlepšeného prostředí a podmínek ve 20. století vede ke zvyšování IQ v průběhu času.

Čtyři poznámky:

Tyto projekce vůbec neberou v potaz další důkladně zdokumentované **negativní efekty multikulturalismu**: nárůst etnických konfliktů, pokles míry ochoty přispívat na veřejné

náklady, rostoucí míra politické izolace atd. Dánsko budoucnosti nebude pouze méně inteligentní, ekonomicky výkonné a demokratické. Stane se mnohem nepřátelštějším místem – s tím, jak se původně homogenní Dánové (Nyborg je opakovaně označuje za „kmen“) budou sžívat s realitou etnického a náboženského konfliktu. Poté co se Dánové stanou menšinou ve společnosti zbavené demokratického ducha, pravděpodobně se stanou terčí nové neevropské většiny – kterou sami pomohli vytvořit díky zneužití vědy a nemístného morálního idealismu. Neevropští imigranti mají oproti individualistickým Dánům (tato vlastnost je projevem jejich severoevropského genetického dědictví) výraznější sklony k etnocentrismu a kolektivismu; lze také předpokládat negativní vnímání etnických Dánů a odpovídající následné jednání.

Úpadek průměrné inteligence etnických Dánů bude znamenat sníženou schopnost obrany před očekávaným dalším náporům neevropských etnických skupin. Výsledky Nyborgovy studie by měly posloužit jako budíček, připomínající Evropanům význam eugeniky.

Nádavkem k poklesu inteligence je zřetelně patrný obecný přírodní výběr proti dánskému genofondu. Tedy že zatímco darwinovský přírodní výběr pro inteligenci byl uvolněn, imigrace (zejména mimoevropská) měla za následek intenzivní přirozený výběr proti dánské etnické skupině, který v konečném důsledku vyústí v její kompletní zánik. Když totiž vymodelujeme demografické projekce dostatečně daleko za rok 2072 – kdy pouhá třetina v Dánsku narozených dětí budou (etničtí) Dánové – podíl narozených etnických Dánů se stane zanedbatelným zlomkem a bude uplatněn výběr proti genetickým kombinacím jedinečným pro sever Evropy. Tak by se kupříkladu geny zodpovědné za nordický vzhled lidí jako Nyborg stávaly čím dál tím méně častými. Tomu se říká darwinovský výběr s přidaným ostnem pomsty.

Při pokusu osvětlit to, co Nyborg označuje za „neslýchanou, dobrovolnou, humanistickou, demokratickou ... politiku“ etnického nahrazení se nelze vyhnout diskusi ohledně vzestupu toho, co označuji za „kulturu kritiky“, zastávanou židovskými intelektuály a politickými hnutími od začátku 20. století. Nemůže nás – nebo by nemělo – překvapit, že konečným cílem těchto snah je uzurpace a nahrazení autochtonních evropských populací: tato hnutí mohou posloužit jako případové studie nepřátelství vznikajícího během etnického soupeření, v tomto případě soupeření mezi Židy jako nepřátelskou elitou a tradičními obyvateli a kulturami Západu. Jde však o pouhou předzvěst míry nepřátelství a sváru, který přinese budoucnost, v níž se Evropané stanou menšinami ve společnostech, v nichž po tisíciletí dominovali. Jedním z hlavních vektorů postupu těchto židovských intelektuálních hnutí byl asi před sto lety vedený útok na eugenikou kontrolovaný diskurz.

Jak jsem poznamenal při popisu **boasovské** revoluce v antropologii:

... celou záležitost (**boasovskou antropologii**) lze tudíž charakterizovat jako vysoce autoritářské politické hnutí zformované kolem charismatického vůdce. Výsledky byly nadmíru úspěšné: „Celá profese byla sjednocena v jediné národní organizaci akademicky orientovaných antropologů. Z velké části sdíleli porozumění zásadního významu historicky podmíněných odlišných lidských kultur v podmíněnosti lidského chování“ (Stocking 1968, 296) (tzn. že postoj zdůrazňující roli dědičnosti byl plně nahrazen environmentalistickou

pozicí). Výzkum rasových odlišností upadal a antropologický stav ze svých řad naprosto vypudil zastánce eugeniky a rasové teoretiky typu **Madisona Granta** a **Charlese Davenporta**.

Do poloviny 30. let získal boasovský náhled kulturní podmíněnosti lidského chování silný vliv v celé oblasti společenských věd. Z Boasových následníků se postupem času stali jedni z nejvlivnějších stoupců psychoanalýzy v akademickém prostředí. Marvin Harris poznamenává, že boasovci přijali psychoanalýzu za svou z důvodu její užitečnosti při kritice euro-americké kultury – a skutečně, jak uvidíme v následujících kapitolách, psychoanalýza je ideálním nástrojem „kultury kritiky“, zejména pak Frankfurtské školy. (*The Culture of Critique*, Chapter 2: The Boasian School of Anthropology and the Decline of Darwinism in the Social Sciences, p. 28)

Úvaha Kevina MacDonalda **Helmuth Nyborg on the Genetic Decline of Western Civilization: Denmark as a Case Study** vyšla na stránkách *The Occidental Observer*.